

ПРВИ ДАН У ШКОЛИ

Када организовати свечани пријем првака?

Полазак детета у школу је важан догађај, нарочито за породицу и за школу. У породици месецима влада посебна психоза: ишчекивање, неизвесност, радост, радозналост, али понекад и страх: Како ће се дете снаћи у новој средини? Како ће се показати у различитим ситуацијама међу толиким друговима? Како ће се доказати пред наставником?

У школи влада неизвесност, нарочито за наставнике будућих првака. Још једна генерација! Каква ће бити? Хоће ли донети резултате и радости, па и бриге, као претходна?

Зато први дан у школи треба да буде празник за све: за родитеље и рођаке, за наставнике, али и за све ученике и раднике школе.

Кад треба организовати свечани и званичан сусрет деце са школом? У пракси постоји више могућности:

- свечани пријем првака у школу обавља се крајем текуће школске године, када се ради пуном паром, када су сви још на окупу, и ученици и наставници, када може да се одабере и припреми програм за свечаност у част најмлађих;

- пријем првака у школу организује се непосредно уочи почетка школске године, крајем августа (а ово је начин који се најчешће примењује);

- неки сматрају да ученици првог разреда треба да пођу у школу неколико дана после осталих, обично друге седмице септембра. За ово дају психолошко објашњење: почетак школске године је својеврстан емоционални доживљај за све ученике, без обзира на узраст, а исто тако и за наставнике и родитеље. У другој седмици ће се та емоционално узбуркана атмосфера стишати, радиће се смирености. Зато ће се пажња и активности усмерити на долазак нових чланова колектива.

Свака од ових могућности организовања првог дана у школи има своје психолошко и педагошко објашњење, а опредељење за једну од њих често зависи од фактора који су важни за живот школе или друштвене средине.

Ко организује свечани пријем првака у школи?

И овом питању се различито приступа и школе га решавају у зависности од услова под којима раде или од традиције саме школе. Негде су за организацију ове свечаности заинтересовани сви радници школе и многи узимају учешћа у појединим њеним деловима, а културно-уметнички програм у част првака припремају ученици млађих, па и старијих разреда, чланови разних секција и интересних група које су у току школске године имале најбоље резултате на наступима у школи и ван ње.

У појединим школама програм припремају ученици другог разреда, доскорашњи прваци и тако показују својим друговима шта се све у школи може научити за годину дана.

Постоји и пракса да ту одговорну дужност преузму ученици завршног, четвртог разреда. Ова варијанта има предности над осталима, јер су ученици старији, зрелији, а учио их је наставник који сада преузима прваке. Неки наставници наводе као недостатак овог начина што су они сами већ довољно ангажовани око пријема нових ученика, а мора да припремају и увежбавају програм са старијим ученицима.

У неким школама, нарочито у градским срединама, ангажују се професионална дејча позоришта или други уметници - забављачи при домовима културе и сличним институцијама.

Сваки од ових начина има и предности, а и недостатке, па се сваки наставнички колектив опредељује за онај који сматра најпогоднијим за остварење задатка ове важне свечаности - а то је да се прваци тог дана осећају пријатно у својој новој, другој кући.

Овај први дан треба да буде празник за школу, породицу, а у мањим срединама и за све становнике места. Тако Жика Марковић у својој књизи *Насијава њочетној читања и писања* каже: „Дочекивао сам децу и војном музиком. Нека се зна да почиње нови живот за стотину деце.“

Први дан у школи

Освануо је и тај дуго очекивани дан. Почиње нови живот за хиљаде дојучерашњих малишана. Од данас они ће добити важно име: ђаци - прваци. Многи су будни од сванућа, а неки су немирно преспавали ту ноћ. Како ће бити у школи првог дана? Зато је пред наставником првака велика педагошка обавеза: да учини да деца запамте први дан у школи а он се најчешће и памти читавог живота.

Какав наставник треба првацима?

Наставник треба, пре свега, својим изгледом, погледом, речима, својим ставом „на пречац“ да освоји и привуче пажњу нових ђака. Тог дана треба да буде насмејан, љубазан, стрпљив, нежан, строг, правичан. Такав треба да буде читавог свог живота у раду с децом, а посебно тог првог дана. Пред вратима учионице дочекује своје „госте“. Са родитељима се рукује, а сваком детету упути осмех, поглед, питање и упућује га да седне где жели.

Како изгледа учионица првог дана?

На свакој клупи су честитке, рад старијих ученика и на њима шарени цртежи, на честиткама су написане најлепше речи: мама, тата, брат, сестра, друг, сунце, игра, школа, домовина...

На наставниковом столу су корпице са цвећем, бомбонама и списак ученика.

Дечак: „Ја се сећам да је било много деце, а учитељица је била лепа и смејала се и ја се више нисам плашио.“

Девојчица: „Нама је учитељица дала бомбоне које су биле увијене у плаву хартију. После сам највише волела плаву боју.“